

[Eva Gredal.]

bragt, vil han vende tilbage til spørgsmålet om forældrebetaling. Vi har stadig væk tomme institutioner og dyre institutionspladser, så vi regner med, at vi hurtigt kan få en diskussion om, hvorledes forældrebetalingen skal være for eftertiden.

Vi er også tilfreds med, at ministeren har givet tilsagn om, at børn fra truede miljøer stadig væk kan have lægetilsyn.

Med hensyn til økonomiske maksimumsgrænser for plejehjemmene har det været et spørgsmål for os, om også de plejehjem, der har særlig plejekrævende patienter, kunne være dækket af denne ordning med maksimumsgrænser, og vi har fået ministerens nærmere præcisering af over for udvalget, at det skulle være tilfældet.

Vi kan indstille begge lovforslag til vedtagelse.

Ib Andersen (FP):

Lovforslaget om børne- og ungdomsforsorg kan i det store og hele få tilslutning fra fremskridtspartiet. Det er helt i tråd med vores politik at indrette loven på en måde, der opfordrer kommunerne til at spare. Selve besparelserne på ca. 22 mill. kr. i finansåret 1974-75 på grund af maksimumsgrænserne er også et af de punkter, fremskridtspartiet kan hilse med stor tilfredshed.

Men lovforslaget har efter vor mening et par skønhedsfejl, som vi i betænkningen sammen med Danmarks retsforbund har afgivet mindretalsudtalelse om. Det drejer sig først om formuleringen og betydningen af sætningen i betænkningen, der lyder:

„... maksimumsgrænsen tænkes fastsat på grundlag af såvel lønudgifter som øvrige driftsudgifter, eksklusive ejendomsudgifter.“

Vi mener, det er uheldigt, at løn- og driftsudgifter er inden for samme rammebeløb, og ønsker i stedet særskilte maksimumsgrænser indført for henholdsvis lønudgifter og driftsudgifter. Det kan få uheldige virkninger for institutionerne, hvis adgangen til at overføre beløb fra driftskontoen til lønkontoen opretholdes.

Jeg kan nævne et eksempel fra 1973, altså sidste år, hvor pædagoger inden for ånds- svageforsorgen gjorde et lønkrav gældende over for budgetministeren. Det drejede sig om at forhøje tillægget, når man var på fe-

riekoloni, fra 60 kr. til 90 kr. om dagen på hverdage og fra 90 kr. til 120 kr. om dagen på søn- og helligdage.

Man fik blankt afslag fra daværende budgetminister Per Hækkerup, og gennem flere måneder truede pædagogerne med at boykotte feriekolonierne, hvis de ikke fik deres krav opfyldt. Samtidig udtalte de i presse og fjernsyn, at disse koloniophold havde en meget stor pædagogisk værdi for børnene, samtidig med at forældrene kunne få lejlighed til at tage på ferie i det tidsrum, børnene var i koloni, nemlig i 14 dage. Konflikten endte med, at pædagogerne fik deres forhøjelse, men på bekostning af forældre og børn, idet koloniopholdet blev skåret ned fra 14 dage til 10 dage. Jo vist har det pædagogisk værdi at sende børn på feriekoloni, men værdien overstiger dog ikke pædagogernes egne lønkrav.

Det er lignende tilfælde i fremtiden vi vil prøve at gardere os mod ved at adskille maksimumsgrænserne for løn- og driftsudgifter.

I en anden udtalelse i betænkningen af samme mindretal ønsker vi lægetilsynet på daginstitutionerne helt afskaffet, fordi lægen kun henviser til barnets egen læge og altså ikke selv foretager behandlingen. Endvidere skal han kontrollere, at barnet har været hos læge. I praksis er det jo sådan, at når lægen kommer, fortæller institutionens daglige leder, hvilket barn han skal se på. Det er altså personalet, der i første omgang har opdaget, at lille Peter har ondt i ørerne el. lign. Derfor mener vi, at den daglige ledelse lige så godt som lægen kan oplyse forældrene om, at de skal søge læge, når de har konstateret, at der er et eller andet i vejen med barnet. Kontrollen med, om barnet virkelig har været til læge, kan lige så godt og på lige så betryggende vis foretages af personalet. Endvidere har vi jo den sociale bistandslov liggende på bordet; her har man lagt stor vægt på den opsøgende virksomhed, og det gælder jo især personalet på institutionerne, så hvis det konstateres, at forældrene ikke har efterkommet opfordringen til at gå til læge med barnet, står der jo i bemærkningerne til bistandslovsfor- slagets § 19, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte regler om underretning for personer, der under udøvelse af deres erhverv får kendskab til et behov for hjælpeforanstaltninger; i medfør af bestemmelsen